

ČASOPIS CIRKEVNÉHO GYMNAZIA SV. MIKULAŠA V STAREJ ĽUBOVNÍ

DRUHÝ ZMYSEL

X. ROČNÍK - 1. ČÍSLO (2015 - 2016)

*Všetko, čo sa deje v tejto chvíli,
je výsledkom rozhodnutí,
ktoré ste urobili v minulosti.*

NAŠE GYMNAZIUM MÁ UŽ 10 ROKOV!

Sme tu ZAS!

V minulom čísle som písala, ako sedím pred notebookom a nemám poňatia, ako začať svoj prvý editoriál v živote. Momentálne prežívam dej vu. Snáď ma nakopne múza a niečo zo seba predsa len vydám. Úprimne, radšej múza, než profesor Paľa.

Momentálne máme veľké plány, a to vydať dva časopisy do konca tohto školského roka. Pre vás dobrá správa - dvojnásobný počet žolíkov v jednom roku, pre nás trošku horšia, no aj tak príjemná, že nás čaká viac písania, viac grafiky, viac hodín strávených v počítačovej učebni a viac premýšľania nad tým, ako nás časopis spravíť opäť zaujímavejším. Do redakcie nám pribudli nové tváre, ktoré ešte nevedia, do čoho idú, no aj tak im už teraz d'akujem, že prišli a sú ochotní pokračovať v ére dvojzmyselného časopisu.

Vydať dva časopisy sa možno nezdá ako ťažká úloha, no už len to, aby sme sa všetci stretli, je pre nás zložité, nehovoriac o tom, že vedúci prof. Paľa je občas zaneprázdný a nechať partiu bez dozoru nemá zmysel. Aj napriek tomu, že som šef, povedzme si pravdu, aj tak ma nikto poriadne

nepočúva. Už chápem, prečo sa rodičia st'ažujú na pubertálne deti, čo ich majú v paži. Ja sa na svoje „deti“ nest'ažujem, len vám chcem týmto povedať, aby ste ma konečne začali brat' seriózne.

V časopise sa nachádzajú staré známe rubriky, no pribudli aj nové. Dúfame, že sa vám budú páčiť. S novými nápadmi môžete prichádzať aj vy, stačí, ak sa pri nás zastavíte a poviete nám váš návrh.

Tešíme sa, že nás stále podporujete kúpou časopisu. A stále verím, že to nie je len kvôli žolíkom :).

séfredaktor

Henrieta Hlinková

grafici

František Arendáč, Jana Biganičová

redaktori

Barbora Plutová, Veronika Krupková, Dominika Drongeková, Daniel Lutz, Miroslava Valčáková, Erika Horanská, Zuzana Chmeliarová, Adam Sikorják

tlač

Ján Pavlovský (www.tlaciarenpavlovsky.sk)

COPYRIGHT © 2016

redakcia

indoors

Ked' si sa nesmelo,

choval tak dospelo...

V októbri sme sa zmenili na dámy a páнов a zúčastnili sa oscarového večera, počas ktorého boli prváci pripojení do študentského cechu. Vystrašení študenti začaťčníci sa trápili už počas dňa, kedy ich tretiaci obliekli do gumákov, príplášťov, šatiek a nočných košiel a museli znášať vtipné narázky od ostatných študentov. Večer sa niesol trochu v luxusnejšom duchu. No aj napriek tomu museli naši najmladší zvládať úlohy, ktoré si pre nich tretiaci pripravili. Ak sa im úlohu nepodarilo splniť, ich nohy putovali do maskérne, v ktorej sa z nich pomaly, ale isto stávali chodiace oscarové sochy, keďže ich tvár, ale aj vlasys zdobil zlatý či strieborný prášok. Večer pokračoval tombolou s vecnými cenami, ako sú napríklad vypísané fixy, cestoviny, staré knihy, ale aj obed s riaditeľom! Večer udeľovania Oscarov sme ukončili diskotékou, kde sme predviedli naše tanecné umenie.

7. a 21. november boli pre našich štvrtákov výnimcočnými dňami. Ich triedni profesori im totiž odovzali zelené stužky ozdobené krížikom. Stužkové slávnosti začali sv. omšou a pokračovali príjemným programom, ktorý si štvrtáci pripravili. Oba nádherné večery sa niesli v radostnej atmosfére. Prostredníctvom piesní, tancov, prezentácií a scénok prejavili svojim rodičom a profesorom veľkú úctu a vdaku za spoločné štyri roky na cirkevnom gymnáziu.

Noc Oscarov v našom prevedení

Ako už býva zvykom, sviatok nášho patróna, sv. Mikuláša, slávime svätou omšou, po ktorej naše kroky putujú do Domu kultúry. V ňom je pre nás pripravený bohatý program, na ktorom sa podieľajú naši štvrtáci. Predstavujú nám piesne, scénky a tance z ich stužkových slávností.

indoors

Predvianočnú atmosféru si študenti a pedagógovia spríjemnili Vianočnou akadémiou v Dome kultúry. Pod vedením profesoriek Márie Kočšovej, Moniky Biganičovej, Lucie Čandíkovej a pedagógov základných umeleckých škôl si študenti pripravili tanecné, hudobné a poetické darčeky, s ktorými obdarovali študentov i profesorov. Bohatý program obsahoval mnoho hudobných vystúpení, tance ako walz, jive a jazz v podaní šikovných tretiakov a prvákov, taktiež divadlo poézie a mnoho ďalších predstavení. Študenti darovali svojim pedagógom a spolužiakom to najlepšie zo seba svoje talenty. Každému tak spríjemnili predvianočnú atmosféru.

Vianočná akadémia

Už tradičný volejbalový turnaj medzi triedami, ktorý vrcholí finálovým zápasom s profesormi, patrí medzi veľké lákadlá. Vítazom medzitriedeneho turnaja sa stala 4.A, ktorá vo finále porazila študentov z 3.B. Na treťom mieste skončila 4.B. Zápas medzi víťazmi spomedzi študentov s tímom profesorov a absolventov gymnázia ovládli aj tento rok študenti. O víťazstve rozhodol až tajibrejk, v ktorom tomu staršiemu a skúsenejšiemu celku nepomohlo ani nasadenie kompletného učiteľského zboru.

Naši prváci žijú športom. Svedčí o tom aj to, že miesto vyučovania sa na jeden týždeň radšej vybrali do Vyšných Ružbach na lyžiarsky výcvik. A veru, nebolo ich tam málo! Niektorí sa zdokonalovali, iní sa lyžovať naučili od začiatku, avšak môžeme s pokojom skonštatovať, že nešli nadarmo.

lyžiarák

Angličtina moderne

Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša s podporou nadácie Renovabis v priebehu prvého polroka aktuálneho školského roku realizovalo projekt, ktorého cieľom je zvýšiť úroveň výučby cudzích jazykov, najmä angličtiny.

Vďaka nemeckej nadácií Renovabis cirkevné gymnázium získalo technické vybavenie a interaktívny študijný materiál. Jeho študenti tak majú možnosť viac sa zapájať do vyučovania, pracovať samostatne a rozvíjať svoje jazykové kompetencie a informačno-technologické zručnosti.

„Za najväčší prínos považujem množstvo literatúry na výučbu anglického jazyka. Kvalitná interaktívna tabuľa okrem iného umožňuje využívať výhody digitálnych učebníčí“ vymenúva prínosy jedna z vyučujúcich anglického jazyka Mária Fabianová.

Študenti si najviac pochvalujú najmä priaznivé podmienky na konverzačné hodiny, ktoré prebiehajú v učebni so sedacou súpravou a taburetkami. Tým vzniklo uvolnené prostredie pre hodiny konverzácií. „*Je to veľmi dobré spríjemnenie hodín, miestnosť jazykovej učebne teraz rozhodne pôsobí pútavnejšie a cítim sa tam ako doma. Konverzačné hodiny sú teraz lepšie a zábavnejšie,*“ hovorí jeden zo študentov bilingválnej triedy Daniel. Podľa jeho slov je konverzovanie v kruhu príjemnejšie ako pre študentov tak aj pre pedagógov. Uvoľnené konverzačné prostredie si pochvaluje aj Nikola: „*Mám rada tú učebňu, je iná ako ostatné. Je to hlavne originálne, také britské. Konverzovanie v učebni je príjemnejšie, atmosféra je uráte uvoľnenejšia.*“

Ako sme si vyskladali SÚČASNOSŤ

Prvý september 2005 sa stal uholním kameňom našej školy. Na tento dátum totiž pripadá vznik Cirkevného gymnázia svätého Mikuláša v Starej Ľubovni, ktoré bolo zriadené na základe iniciatívy pána dekana Mgr. Mariána Pánika ako odpoveď na vysoký záujem žiakov okresu o gymnaziálne štúdium. Vznik gymnázia podporilo Biskupstvo v Spišskom Podhradí a požiadalo Ministerstvo školstva o zaradenie tohto gymnázia do siete stredných škôl.

Na založenie školy si spomína riaditeľ **Pavol Chmeliar**: „V čase, ked' gymnázium vznikalo, to bola možno istá výzva, íst' do čohosi, čo v Ľubovni nebolo. Cirkevné gymnázium bolo čosi iné. Po čase na mňa došla taká bázeň, že do čoho sme sa to vlastne pustili. Tých desať rokov ukázalo, že to nebola naša práca, ale Pán Boh chcel takúto školu a často hovorím, že je to Božia škola a on sa o ňu stará.“

Cirkevné gymnázium je pre riaditeľa dar. Nie je

to len obyčajné zamestnanie. Je to aj služba cirkvi a spoločenstvo zamestnancov, učiteľov, žiakov, rodičov. Pre veriaceho človeka je vzácné učiť a byť súčasťou cirkevného gymnázia. Ked' si pán riaditeľ vybavuje začiatky školy, jeho spomienky vždy zablúdia k nebohej pani zástupkyni Hanke Kuchárovej. „V tejto súvislosti na mňa prichádza smútok. Spomínam na ňu rád aj s nostalgiou, lebo dala tejto škole veľa.“

Najťažšie momenty na škole boli odchody do

večnosti dvoch kolegýň - zástupkyne a o rok na to ďalšej kolegyne Kristíny Neupauerovej. Boli to veľmi šikovné učiteľky a skvelé ženy. Už ten prvý odchod bol veľmi tăžký, druhý ešte tăžší. Riaditeľ si spomína aj na vetu, ktorú použil v zborovni: „**Ženy, už dosť! Ďalší odchod už nezvládnete.**“

Smutné chvíle striedajú aj tie veselšie a príjemnejšie. Na najvtipnejšiu situáciu si konkrétnie nespomína, keďže ako sám tvrdí, v zborovni je takýchto situácií mnoho, pretože spolu tvoria veselý kolektív. Možno nie najvtipnejšia, ale v poslednej dobe zaujímavá, bola pre neho situácia, keď dcére zmenil kód na kladke a ona sa, chudák, trápila.

Na spomienky, zážitky a vtipné situácie sme sa pýtali bývalých absolventov školy.

Marek Orlovský, študent medicíny, ktorý ukončil štúdium na našom gymnáziu v šk. roku 2010/2011. Na čas stredoškolských zážitkov spomína s úsmevom. Patril do jednej z prvých generácií študentov a novovzniknuté gymnázium mu poskytlo zázemie pre kvalitné vzdelanie s pridanou hodnotou v duchovnej oblasti. „*To je najdôležitejšie, že nešlo len o získanie maturity, ale aj o formovanie svojej osobnosti, rozvíjanie talentov a napredovanie. Som veľmi vdăčný za mnoho prednášok, besied, stretnutí*

s váženými osobnosťami duchovného, politického i spoločenského života - kňaz Maroš Kuffa, poslanec Miro Mikolášik, horolezec Daniel Šak, misionári a mnoho ďalších,“ hovorí Marek, ktorý si okrem učenia si užíval aj mnoho výletov, s úsmevom spomína na lyžarsky výcvik, duchovné cvičenia, poznávací zájazd v Taliansku, výstavu Van Gogha vo Viedni, divadelné predstavenia. Veľmi rád spomína na skvelú partiu ľudí okolo profesora Gnebusa na basketbalovom krúžku. Táto partia, ktorá počivo trénovala, získala historický úspech, 3. miesto v kraji. Doteraz má veľkú radosť z toho, že prispel k tomu, aby sa škola zviditeľnila na vedomostných, ale aj športových súťažiach. Teší ho, že mohol spolu s ďalšími ukázať potenciál školy. „Samozrejme, nebolo by to možné bez prípravy a obetavého prístupu pedagógov, ktorí boli a sú srdcom školy. Teší ma, že niektorí z nich sa stali mojimi osobnými priateľmi, na ktorých sa môžem kedykoľvek obrátiť,“ dodáva Marek, ktorý je vždy príjemne prekvapený, keď si prezerá webovú stránku školy a vidí to veľké množstvo aktivít, do ktorých sa zapájame. „Prajem všetko dobré aj v ďalších rokoch!“

Stanka Petrišinová,
absolventka gymnázia v šk.
roku 2013/2014:

„Zo strednej školy si
nesiem veľa skvelých
zážitkov – Kočap, kradnutie triednej
knihy v skanzene, stužková slávnosť,
scénka na misijnom jarmoku.“ S úsmievom
spomína, ako šli s profesorkou Gladišovou
ráno o 7:00 behať k Jakubianke. Veľmi
dobrý vzťah mala taktiež k bufetu, ktorý
bol pre ňu neodmysliteľnou súčasťou
každého dňa. „Každé ráno som si v ňom
kupovala kinderčokoládku – taký môj
malý rituál.“ Taktiež si rada spomenie na
benzínku v Chorvátsku, kde začali hrať
a spievať slovenské pesničky, za ktoré im
ludia prispievali peniazmi. „Obdobie na
cirkevnom gymnáziu bolo ozaj krásne
a požehnané!“

Stanka Petrišinová

cigánov a prvý apríl tak strávili tancom
pred zborovňou. Ďalej na nevydarenú
oslavu 30. narodenín triednej profesorky,
ktorá totiž oslavovala 29 rokov, každoročné
stavanie stromčeka v triede
spojené s pitím vianočnej čokolády,
pečanie triednej knihy alebo stužkovú
slávnosť so sestrou Líviou. „V triede sme
vytvárali úžasné spoločenstvo, z ktorého
pramenia krásne priateľstvá medzi
spolužiakmi, ale aj profesormi. To je pre
mňa naj.“

Martin Tešla spomína
na chvíle strávené na
našom gymnáziu skoro
každý deň. „Dakujem
Bohu, že mi dal možnosť
študovať tu. Mal som

úžasný kolektív na čele s našou triednou,
profesorkou Nemergutovou, s ktorou sme
mali špeciálny vzťah. Vedeli sme sa spolu
perfektne zabaviť, smiať sa, ale aj pomodlit
a zdieľať náš duchovný i obyčajný život.“ Na
ten čas má veľa krásnych spomienok.
Spomína, ako sa 2. ročníku prezliekli za

Jakub Liščinský v období

Vianoc stále spomína na
zdobenie školy. Ako si
púšťali koledy a popíjali
čajík od profesorky Limá-
nekovej. „Najlepšie bolo, keď sme školu
zdobili prvýkrát a nikto to nečkal. Ráno
bol každý v šoku!“ Bol hrdý, že sa na tom
mohol podieľať. Veľmi mu na terajšej
škole chýbať vianočné chvíle. Pečenie
perníkov a predvianočná nálada.

Jakub Liščinský

„V triede sme vytvárali úžasné
spoločenstvo, z ktorého pramenia
krásne priateľstvá medzi
spolužiakmi, ale aj profesormi.“

Nikola Hlinková, ktorej kroky po ukončení šk. roku 2011/2012 smerovali k štúdiu psychológie, taktiež spomína s radosťou na stredoškolské chvíle.

„Cirkevné gymnázium mi dalo veľa, nechcem, aby to znelo ako klišé, ale je to pravda.“ Ako sama tvrdí, neboli to len štyri roky nudy, zamerané na výkon a najlepší priemer, bol to aj čas priateľstiev, známostí, výletov, krúžkov, divadiel, zápasov, rozširovania obzorov, nádejí, očakávaní a možno párov pádov. „Uvedomujem si hlavne spätnie, že veľa aktuálnych krokov a mojich rozhodnutí malo počiatky práve na CGSM, nielen vedomostných, lebo som mnoho zabudla, ale hlavne formujúcich osobnosť. Teda tých, ktoré chtiac-nechtiac ovplyvnili veľa a stali sa dôležitou súčasťou môjho životného nasledovania.“ Osobne chce veľmi podľať akovať za širokospektrálne prednášky. Síce netvrď, že sa jej všetky páčili, ale je dobre vytvárať si obraz aj o situáciach, s ktorými nebudeeme v kontakte. „O to viac ma tešili práve prednášky zamerané na mladých a ich potreby v rámci sféry duchovnej a osobnej. Nie každá škola dokáže sprostredkovať žiakom stretnutia s Mariánom Kuffom, otcom Pavlom Hudákom, duchovné cvičenia, kočap (skoro v Medjugorí) a návštevu Cenacola.“ Práve toto sú situácie, pri ktorých má tu česť povedať: „Uhm, tam som bola, áno, s ním sme mali prednášku, on bol na našej škole...“ Veľmi si väží prístup exučiteľov, ktorý neostal len na

zdvorilostnej línií pozdravu. „Cením si, že majú záujem o žiakov, dokonca aj tých, ktorí už dávno nebrádzia tú jednosmernú chodbu CGSM, kde má každý o každom prehľad, ale aj o tých, ktorí ich 4 roky (snáď nie) dennodenne hnevali. Boli aj okamihy nevysvetliteľné (ked' sa lavica „sama“ zlomila, ked' sa hodiny nechceli ospravedlniť, ked' padlo umývadlo...), nepokojné (ked' slovenská Karosa rušila pokoj vianočných trhov vo Viedni), víťazné (úspechy basketbalu, volejbalu a nejedno cenné umiestnenie), chvíle teplé (ked' ani Panthenol nepomohol na chorvátske slnko), chvíle studené (lyžiarsky výcvik) a boli chvíle, ktoré nám už nikto nevezme, a za ktoré budeme ešte dlho d'akovat'. Na záver môžem povedať len toto - CGSM mi dalo maximum a vzalo minimum. Myslím, že dobrá bilancia, po zhodnotení ktorej nemám problém nikomu povedať - je to super škola, tiež som ju navštievovala!“

Na zážitky z CGSM rada spomína aj **Miška Augustinová**, študentka veteriny v 2. ročníku. „Najčastejšie si spomínam

na spoločné triedne akcie, lyžiarsky výcvik, kočap, ducháče. Určite sa nedá zabudnúť ani na športové krúžky a fantastickú stužkovú slávnosť.“ Tiež sa často zasmieje, keď sa jej v hlave vynoria vtipné hlášky učiteľov a študentov. Takisto považuje za skvelú skúsenosť aj SOČ-ku. Najčerstvnejšia spomienka, ktorú má, je Klúč od pevnosti - športová súťaž, ktorú v maturitnom ročníku dokázali vyhrať. „Vo všeobecnosti spomínam rada na všetko, pretože naše gymnázium dýchalo hĺbkou.“ Štyri roky sú štyri roky. Každý deň bol jedinečnou výzvou. Rada spomína na profesorov, ktorí ju veľa naučili. Nielen po vedomostnej stránke, ale ponúkli jej aj praktické rady do života. Nerada spomína na deň, kedy musela odísť z gymnázia. „Bolo pre mňa ľažké opustiť všetko, čo som mala rada. Vzťahy, spolužiakov, učiteľov, kamarátov. Bol to pre mňa môj druhý domov.“ Nechce si ani spomenúť na situácie, ktoré boli z jej pohľadu nespravodlivé. Ale aj o tom je život a posunulo ju to ďalej. „Som za to vdăčná.“ Gymnázium jej poskytlo vhodnú prípravu na vysokú školu. Ale ponúklo jej ešte oveľa viac. „Duchovné cvičenia boli zážitkom, z ktorých ľazím ešte aj teraz v krutom vysokoškolskom živote.“ Počas gymnázia bola postavená do rôznych situácií. Naučila sa byť „dospeláčkou“, ktorá musela

zvládať zodpovednosť, niekedy aj za nezodpovedné činy. Dalo by sa hovoriť do nekonečna o dobrom aj o zlom. Chce však povedať už len jednu vetu: „CGSM, d'akujem ti!“

Kristína Fedáková ako mnho žiakov, tiež najviac spomína od kolektívu, cez školské akcie a výlety až po samotných učiteľov.

„CGSM mi počas 4 rokov veľmi prirástlo k srdcu a stalo sa miestom, kde sa vždy s radosťou vraciam.“ Najradšej spomína na deň stužkovej, privátnu omšu, spievanie „Nie sме zlí“ v kruhu spolužiakov, na rozbijanie džbánu, dobrú náladu a na tancovačku až do rána. „Na to človek len tak ľahko nezabudne.“

Okrem absolventov sme otázky kládli aj profesorom, ktorí sú od založenia gymnázia jeho neodmysliteľnou súčasťou. **Pán profesor Gnebus** učil na základnej škole 12 rokov, no nastali problémy a škola za zrušila. V tom čase nevedel, čo s ním bude, rozmýšľalo sa, že ich presunú na iné miesto. „A s tým je viazaná taká

Božia prozreťenosť. „V januári v roku 2005 sa konal jeden z prvých plesov priateľov a zamestnancov základnej cirkevnej školy, ktorý s manželkou navštívili. „*Manželka našla voľné plesy a dlho sme sa rozhodovali, na ktorý pôjdeme. Tento sa nám veľmi zapáčil.*“ Poznali tam len páry známych. Počas plesu si k nemu prisadol pre neho dovtedy neznámy človek, ktorý sa predstavil ako riaditeľ cirkevnej ZŠ (terajší náš pán riaditeľ). Oslovil ho s myšlienkovou, či by nechcel učiť na vtedy sa rodiacom cirkevnom gymnáziu. „*Povedal som, že o tom budem uvažovať.*“ Dlho sa mu neozýval, takže si myslieť, že to bola len náhoda a nič sa konat nebude. Ale v máji mu riaditeľ zavolał a pozval ho na pohovor s tým, že ponuka stále platí. „*Bol som z toho prekvapený a zároveň potešený. Cítil som však aj neistotu, keďže to bola nová škola, o ktorej doposiaľ nikto nevedel.*“

„Ja som taký týpek, že chcem aj posrandoval.“

Ked' si na to dnes spomenie, dá sa to prirovnati k jazde autom, ked' idete neznáym smerom. Začiatky boli t'ažké, ked'že to bola novozaložená škola. „*Obdivujem a som vdľačný rodičom, ktorí neváhali dať svoje deti na naše gymnázium.*“ Na začiatku boli dve malé triedy, v ktorých bolo po 20 študentov. Učiteľov bolo málo a profesor Gnebus vyučoval matematiku, dejepis a informatiku. Prvé mesiace sa vyučovali v starej budove, ktorá patrila škole na Komenského ulici.

Prečo vlastne začal vyučovať na našom gymnáziu? „*Ako som už povedal, bol som oslovený a chopil som sa novej príležitosti.*“ Ako sám tvrdí, mal pocit, že na základnej škole trochu upadal. „*Bol som tam skôr policajtom než učiteľom, lebo hlavnou úlohou bolo dávanie prevažne výchovných vecí.*“

Na gymnáziu ale dostal šancu robiť to, čo ho baví. Hlavne vzdelaťať študentov, pretože on nikdy nechcel byť policajt. „*Ja som taký týpek, že chcem aj posrandoval.*“ Na ZŠ by si to nemohol dovoliť. A u nás sice posrandouje, ale keď sa povie, že sa robí, tak sa robí! „*To je na tom to pozitívne.*“ To ho baví a fascinuje. Dostal ponuku ísiť prednášať na vysokú školu. Dlho sa rozhodoval, ale nakoniec je rád, že si vybral práve naše gymnázium. Na vysokej škole pôsobil 11 rokov a za veľmi pozitívne považuje, že na strednej škole je vidieť spätnú väzbu od študenta dennodenne. „*Na vysokej ich vidíte len v deň skúšky.*“ Za najväčší problém na začiatku existencie gymnázia považoval hľavne učebnice, ktoré neboli k dispozícii. Museli fotiť, požičiavať, kopírovať, množiť a viazať. Medzi ďalšie problémy patrili priestory. Po roku sa gymnázium rozširovalo a bolo nutné zmeniť budovu školy. „*Preniesol sa aj duch školy a myslím, že všetko, čo sa tu deje, má svoj zmysel a skutočne sa tu*

*nielen vyučuje, ale aj vychováva navzájom.“ Mnoho študentov je pre neho príkladom a verí, že aj on pre nich. Problémom boli a aj sú názory, že sa tu len modlí. „*Ale ľudí nezmeníte a my, čo sme tu, to vieme najlepšie posúdiť.*“ Vzťahy na škole sú podľa jeho názoru nadštandardné. Profesori vychádzajú so žiakmi dobre a je to cítiť. „*Neberieme vás ako čsla. Každý študent je pre nás osobnosť s príslušným postavením.*“*

Bez problémov hovorí, že roky na CGSM sú pre neho najkrajšie roky pracovného, profesijného ale aj duchovného života. „*Človek dostal šancu a vzájomná podpora a medzi ľudské vzťahy sú na vysokej úrovni.*“ Medzi nezabudnuteľné momenty patria chvíle, keď profesor niečo zabudne a pošle študenta po príslušnú vec do zborovne. Zaviedol to pán Karniš, ktorý učil fyziku a telesnú. Začal s tým, že dával kolegyniam niečo do kabelky. Najvtipnejšie bolo, keď poslali profesorke kostru, s ktorou musel ísť po celej škole aj študent a následne profesorka. „*Váľali sme sa od smiechu pred zborovňou.*“ Spomína si, že to bola veľmi vtípná, neskutočná a milá situácia. Odvtedy sa snažia nič nezabúdať. Najradšej spomína na stužkové slávnosti, imatrikulácie, výlety a duchovné cvičenia. „*Tie boli pre mňa veľkou inšpiráciou.*“ Stretnutí, zájazdov, výletov

či spoločných školských akcií bolo veľmi veľa a skutočne z nich srší súdržnosť, dôvera a duchovnosť. „*Študentom sa rozvíjajú nielen vedomosti, ale aj duchovná stránka.*“

Zuzana Biganičová

ukončila štúdium na našom gymnáziu v šk. roku 2010/2011. „*Školu som si vybraťa hlavne kvôli tomu, že mnoho ľudí mi vravelo, že*

sú tu kvalifikovanejší a lepší učitelia.“ Kolektív učiteľov a ich vzťahy považovala za veľmi dobré, a to sa podpísalo aj na príjemnej atmosfére, ktorá študentov sprevádzala po chodbách, i keď priznáva, že z jej hľadiska veľmi dobrá trieda neboli. Tvorili sa skupiny a ako ucelený kolektív sa nikdy nesprávali. Veľmi rada spomína na vtípné situácie, ktoré spôsobili profesori. „*Zákopová vojna v podaní profesora Gnebusa bola veľmi zábavná.*“ Až po jej odchode sa škola začala rápidne meniť, čo sa týka zariadenia. „*Štve ma to, pretože všetky pozitívne zmeny sa dejú až po mojom odchode zo školy,*“ zažartovala Zuzka. Najradšej spomína na to, aké to bolo všetko jednoduché v porovnaní s vysokoškolským životom. „*Na CGSM bol celkovo väčší záujem učiteľov.*“ Samozrejme si s radosťou zaspomína na všetky školské akcie a výlety, ktoré neodmysliteľne patria k stredoškolskému životu. Ak by sa jej naskytla príležitosť, určite by si túto školu vybrala ešte raz. „*A možno sa mi to aj podarí, ale už nie ako študentke, ale ako učiteľke.*“

Marek Krafčík nikdy neľutoval výber strednej školy. „Ak by som sa mal rozhodnúť znova, moje kroky by opäť smerovali na CGSM.“ Okrem všetkého, čo sa naučil, zažil aj veľa zábavy so spolužiakmi, ale aj profesormi. Najradšej spomína na hodiny matematiky s Gnebusom, potom na biológiu s Limánekovou, slovenčinu s Paľom, angličtinu s Fabianovou, a samozrejme, dejepis s Kočíškovou. „Najviac ma bavili dni otvorených dverí alebo vianočný volejbalový turnaj. Na takýchto akciách bolo najlepšie vidieť, že sme jedná veľká rodina.“ Rovnako nemôže zabudnúť ani na stužkové, výlety a exkurzie. „Všade bolo supeer!“

„Študentom sa rozvíjajú nielen VEDOMOSTI, ale aj DUCHOVNÁ STRÁNKA“

Tých desať rokov ukázalo, že to nebola naša práca, ale Pán Boh chcel takúto školu a často hovorím, že je to Božia škola a on sa o ňu stará.“

Pomykov a iné nezmysly...

To, že sa **Pomykov nachádza v Nemecku a je hlavným mestom Tramťarie**, sme sa dozvedeli až v autobuse cestou do Francúzska. Cestovanie nebolo najpohodlnejšie, no keď sme uvideli našu prvú zastávku — to železné monštrum, zabudli sme aj na naše tvrdé sedadlá. Po výšťapaní nekonečného počtu schodov sme sa mohli kochať fenomenálnym výhľadom na Paríž so silným vetrom vo vlasoch. To, že sme mrzli, poniektorým nezabránilo vo výstupe na najvyšší bod Eiffelovky. Pod vežou nás obkl'účili pouliční predajcovia suvenírov. Poznáte ten pocit, keď presvedčíte skúseného černošského obchodníka, že päť kl'účeniek je hodných eura? My áno!

- Bol som v Pomykove.

- A to kde je? Tiež v Nemecku?

Naše spoznávanie Paríža pokračovalo presunom k Arc de Triomphe (Vŕaznému Oblúku). Cez dvojhodinovú pauzu na Champs-Élysées **sme utratili rodičovský mesačný plat**. V majestátnom Louvre sme sa fotili s prstom na vrchole sklenenej pyramídy. Na moste lásky nás, ale hlavne pána profesora Pavlovského prekvapili hazardní hráči s loptičkami pod pohárikmi, ktorí ho lákali na vysoké výhry. Nezabudnuteľným zážitkom pre všetkých bol pre nedostatok času len začiatok omše s mohutným zvukom organu v chráme Notre Dame (najmä pre nášho organistu Daniela).

V hosteli, ktorého izby boli len o trochu väčšie ako kokpit formuly, sme obdivovali dvere na kód i samoumyvacie sprchy a toalety. Na naše veľké prekvapenie ráno prišiel každý načas, keď neberieme do úvahy **20-minútové meškanie našich profesorov** (vid' dôkaznú fotografiu). Aj keď nás večer upozorňovali, aby sme nemeškali ;).

Vlak nás cez Eurotunel prepravil do Veľkej Británie, kde na nás čakalo čaravné mestečko Canterbury. Volný čas sme trávili prezeraním obchodíkov (hlavne tých so sladkostami) a krásnych uličiek.

Napätie v autobuse sa dalo krájať, keď nás v Londýne rozdelovali do rodín. **Čo ak nás predajú na orgány?** V nich však počas celého ubytovania panovala príjemná atmosféra. Poniektorí si chválili záchodovú misu s rybičkami, iní zase bandasky na mlieko a ďalší chutné jedlo.

V Londýne si pre nás sprievodca Martin, ktorý vždy vedel, ako nás neunudit' k smrti, pripravil prehliadku Tower of London, Tower Bridge, London Eye a Westminster-ského opátstva. Dostal nás najmä dokonalý výhľad na Londýn z Londýnskeho oka i zdvihanie mostu Tower Bridge. Obrovské prírodnovedné múzeum nás zaviedlo do hlbín Zeme, ríše dinosaurov a ukázalo nezadržateľnú silu prírody. Exkurziu po Londýnskych múzeach sme zavŕšili v British museum s exponátmi z celého sveta.

- Páčia sa mi tie fl'aše na mlieko, pripomínajú mi tie na benzín.

Vyvrcholením exkurzie v meste, ktoré v tom čase s nadšením očakávalo príchod novej princeznej, bola dobrodružná plavba po Temži a následná prechádzka od budovy parlamentu, pri ktorej sme pózovali s Big Ben-om, k Buckinghamskému palácu. Škoda, že nám kráľovná neudelila audienciu. S historiou anglického námorníctva sme si potykal v Maritime museum. Najväčšie prekvapko pre nás bolo, že **ceny v Primarku boli prijateľné aj našim peňaženkám** a žasli sme nad tým, že v anglických parkoch je umožnené chodiť po tráve bez následkov i kŕmiť fotogenické veveričky. S predstavou pohodnej posteľ, ktorá by nás s láskou privinula (na rozdiel od nevľúdných sedadiel), sme sa k domovom blížili rapičnou rýchlosťou. Ak budete mať príležitosť si podať ruku s Londýnom, neváhajte a CHOPTE SA JEJ! :)

JA a moja partáčka SOČ-ka

Aby študent tretieho ročníka neleňošil, zamakal na svojom vzdelení a nabral nové skúsenosti, tak je jeho študentský život obohatený o stredoškolskú odbornú činnosť. Ani ja som tohto roku nebola výnimkou. Z vlastnej skúsenosti viem povedať, že SOČ sa neobišla bez frľancov, miernych nadávok a musím sa priznať, v krajiných situáciách aj tiekli kvapky síz. S odstupom času však môžem s istotou vyhlásiť, že to všetko malo svoj význam a oplatilo sa „obetovať“ aj svoj voľný čas pre toto dielo.

Ako postupovať pri výbere témy? Dôležité je premýšľať o téme trošku skôr, nie mesiac pred jej odovzdaním. Je fajn sa zameriť na odbor (predmet), ktorý ťa baví a chceš sa mu venovať aj v budúcnosti. Vtedy sa práca píše ľahšie. Určite nie je správne chopit sa prvej otrepanej témy a potom sa utrápiť k smrti pri jej písaní. Mňa obohatili aj osobné konzultácie s našimi profesormi, ktorí vždy radi odpovedali na moje otázky a poradili mi.

Školské kolo sa nieslo v znamení zvýšenej aktivity srdca, trémy, mokrých rúk od potu... Ale dosť bolo zastrašovania. Bolo skvelé pozorovať na sebe, ale aj na spolužiakoch, ako človek prekonáva sám seba, zdoláva strach a sebavedomo stojí pred hodnotiacou komisiou, aby dokázal sebe aj ostatným, že zo seba dokáže vydolovať. Takáto skúsenosť človeka osobnostne buduje. Ľudský prístup a pochvala školskej komisie človeka poteší a ženie vpred v zdokonalovaní sa. Snaha sa vždy cení, v mojom prípade bola patrične ocenená postupom na krajské kolo, kde som si spolu s mojimi šikovnými spolužiakmi zmerala sily s inými súťažiacimi.

V odbore chémia a potravinárstvo, kde som súťažila ja, bolo mnoho zaujímavých prác, ktoré ma obohatili. Veľmi ma zaujala práca, ktorá opisovala vplyv Coca-coly na ľudský organizmus, taktiež inšpiratívna bola výroba domácej kozmetiky. Hodnotiacu komisiu tvorili stredoškolskí pedagógovia, ktorí nás svojimi otázkami poriadne vyžmýkali. Ale ani tu nechýbali

pochvala či milý úsmev. Spoznala som nových ľudí a zažila atmosféru dychtivého sút'aženia.

Poznáš ten pocit, keď sa v tvojom živote stane niečo neočakávané a veľmi ťa to poteší? Ja som to zažila pri zistení, že so svojou SOČ poputujem na celoslovenské kolo až na západ, do Piešťan. Avšak, moju radosť sprevádzal divný nepokoj pri predstave, že tam **pôjdem sama a nebudem nikoho poznáť**. A čo bolo pre mňa ako študentku, ktorá nerada vymieškáva školu najhoršie, že vynechám tri dni a potom sa z toho budem dlho spomietávať. Teraz už viem, že moje znepokojenie bolo tak trochu zbytočné.

Takmer šest'hodinová cesta do Piešťan ubehla strašne rýchlo. Ešteže bol autobus plný východniarov, takže nové priateľstvá vznikali rýchlosťou svetla. Celková organizácia (doprava, strava, ubytovanie) bola zvládnutá na jednotku. Hostila nás Hotelová akadémia Ľudovíta Witnera v Piešťanoch. Hned' na úvod nás prekvapila milá pozornosť v podobe darčekového balíčka, ktorý obsahoval uterák, hrnček, indulónu a umelé nechty.

Podotýkam, balíčky boli rovnaké ako pre dievčatá, tak aj pre chlapcov. Sút'až prebiehala podobne ako na krajskom kole. Každý sút'ažiac mal k dispozícii 10 minút, počas ktorých musel obhájiť svoju prácu. Aj tu bola porota nekompromisná a kládla otázku za otázkou. Práce študentov boli na vysokej úrovni. Nečudo, keďže v mnohých prácach mala prsty SAV či niektorá zo slovenských univerzít. Už samotné názvy niektorých prác boli krkolomné a osobne mi naháňali strach, tak napríklad názov ako Inovácia TLC metódy na stanovenie Kryptofixu – 2.2.2. v rádiofarmaku 18F-FDG. Príznávam, **mnohým tématom som vôbec nerozumela**. Najvyššie priečky obsadili kvalitné práce, a hoci som sa neumiestnila, bola som so sebou spokojná.

SOČ však nebola iba o sút'ažení. Okrem nových priateľstiev, skúseností a poznatkov, nesiem v sebe mnoho vtipných zážitkov. Tak napríklad, mnohí študenti z BA a TT kraja len nechápavo krútili hlavami a smiali sa, keď počuli východniarov gadať alebo hutoric. My sme sa však nenechali odraťti a na svoje náreče sme ani tam nezanevreli. Dokonca ani pokazený autobus cestou domov nám nedokázal pokaziť skvelú náladu, ktorú sme si odnášali z krásneho kúpeľného mestečka.

Chcem povzbudit' budúcich SOČ-károv, aby neleňošili, ale chpili sa príležitosti niečo nové sa naučiť a zažiť. Stredoškolská odborná činnosť 2015 mi túto možnosť ponúkla.

Štyria statoční vo Zvolene

V apríli sme sa v 4-člennej zostave vybrali reprezentovať náš časopis na celoslovenskú súťaž Štúrovo pero. A veru, nevybrali sme sa zbytočne. Okrem mnohých skvelých rád od profesionálov a super zážitkov sme si zo Zvolena priniesli aj Cenu Knižnice Ľudovíta Štúra. Ale pekne poporiadku.

Niekol'kohodinovú cestu väčšina z nás prespala, že Jani? (Spomínala by som tu Jankine neidentifikovateľné polohy v aute, ale zabralo by to veľa času. No musím uznáť, že gymnastku v sebe veru nezaprie.) Ako správni turisti sme sa zastavili aj pri Liptovskej Mare - selfie pri vode, selfie pri ceste, selfie s rezňami... Spomínala by som toho viac, ale Patrik Herman nám odporučil, že opis cesty nie je potrebný, pokial' sa nestalo niečo zaujímavé. Ale spiaca Janka je dosť zaujímavá, pre mňa určite.

Po chvíľkovom blúdení po Zvolene sme dorazili na internát, v ktorom sme mali stráviť noc. Chvíľa na ňom ma utvrdili v tom, že nechcem zvyšok svojho

študentského života stráviť na internáte. No nič, treba začať šetriť na byt.

To dôležité, kvôli čomu sme do Zvolena prišli, sme našli v krajskej knižnici, kde sme sa zúčastnili zaujímavých prednášok, diskusií a workshopov. Veľa informácií o fungovaní žurnalistiky a písaní článkov sme sa dozvedeli od odborníkov, ako sú napríklad Pavol Vitko - hlavný štátny radca Ministerstva obrany SR, Lukáš Diko, ktorý je riaditeľom sekcie spravo-

dajstva, športu a publicistiky v RTVS a už spomínaný Patrik Herman, toho snáď netreba ani bližšie predstavovať. Ich rady nám určite pomôžu tvoriť nás časopis tak, aby bol čoraz viac zaujímavejší.

Poznáte tú vetu učiteľov, keď vám tvrdia, že sa máte na obsah učiva sťažovať hoci aj na ministerstve?

No my sme sa sťažovali! Príjemné diskusiu sme totiž strávili s ministrom školstva, Jurajom Draxlerom, ktorý ochotne odpovedal na všetky naše otázky. A hádajte kto mu položil otázku ako prvý z vyše 100 študentov? Áno, správna odpoveď: Janka Biganičová. Odpoveď pána ministra nás

potešila, pretože náš ročník ešte nezasiahne maturita v elektronickej forme.

Ale podľame k tomu podstatnému. **Druhý zmysel bol ocenený**, čo nám spravilo veľkú radosť. Avšak, stále môžeme byť lepší a lepší a budeme sa snažiť dhyby napraviť. Vylepšíť nás časopis je našou redaktorskou povinnosťou, preto sa o to budeme pokúšať a veríme, že aj tento rok nás Štúrovo pero poteší nejakým tým oceniením.

Hned' na začiatok musím spomenúť, že je zvlášne písat' rubriku We are the champions bez Eda, ktorý tu neodmysliteľne patril po celé 4 roky. V škole sa však nachádza mnoho iných, skvelých študentov, ktorí Cirkevné sv. Mikuláša gymnázium reprezentujú a robia mu vynikajúce meno.

Dobrí, lepší, CGSM!

Bežkyne opäť nesklamali!

Naše skvelé bežkyne opäť vyhrali okresné kolo cezpol'ného behu, dostali sa na krajské kolo a tam skončili tretie. Družstvo v zložení **Miška Bondrová, Jana Repková a Katka Žembová** školu skvele reprezentovali a potrápili sa s náročným terénom na trati 3 km.

Nové moderátorské tváre?

Študenti 3. B sa spolu s profesorkou Luciou Paraličovou Čandíkovou vybrali do Divadla Jonáša Záborského v Prešove, aby našu školu reprezentovali na súťaži mladých moderátorov. Medzi štrnásťimi súťažiacimi nás zastúpili **František Arendáč a Janka Biganičová**. Ich úlohou bolo prednieť spravodajský blok, vytvoriť reklamný spot a vymyslieť vlastnú reklamu. Odborná porota, ktorá hodnotila nápaditosť, ale aj jazykový prejav, ocenila Františka tretím miestom a Janku čestným uznaním.

Pišqworkári

V oblastnom kole česko-slovenskej súťaže v pišqworkách, nás reprezentovali naše matematické mozgy: **Angelika Fedáková, Christopher Repka, Šimon Vančo, Erik Hudák a Adam Sikorják.** Družstvo získalo 2. miesto. Svoje matematické sily si zmerali s družtvami z gymnázií z Lipian, Bardejova a študentmi z Obchodnej akadémie v Starej Ľubovni.

Kreatívny Druhý zmysel

Na súťaže z našej školy nechodievačú len študenti, ale aj časopisy! V Novembri sa náš **Druhý zmysel** vybrali do Prešova reprezentovať **Erika Horanská, Veronika Krupková a Henrieta Hlinková.** Na súťaž stredoškolských časopisov, ktorú organizuje Prešovský samosprávny kraj, sa náš časopis prihlásil prvýkrát od jeho existencie. A veru, bola to príjemná premiéra. Porota hodnotila vizuálnu, ale aj obsahovú stránku. Druhý zmysel bol ocený Cenou za kreativitu a v celkovom hodnotení skončil na krásnom 4. mieste spomedzi 30 časopisov.

Svet patrí básnikom

Fakt, že na našej škole okrem vedy nám nie sú cudzie ani múzy, dokazuje aj úspech tria poetiek **Jany Biganičovej, Zuzany Chmeliarovej a Barbory Plutovej** v literárnej súťaži Jozefa Braneckého s ešte literárnejším podnázvom Studňa sa tajne s dažďom zhovára. Všetky tri si svorne vybásičkovali tretie miesto v celoslovenskej konkurencii. Dievčatám prejeme, nech ich inšpirácia sprevádza!

Raňajky s primátorom

Ako lepšie osláviť deň študentstva, než výdatnými raňajkami, navyše, pri ktorých vás obsluhuje sám primátor mesta Stará Ľubovňa Ľuboš Tomko a jeho šarmantný asistent prednosta mestského úradu Aleš Solár? Práve trinásť študentov z mestských stredných škôl vdľaka svojim vedomostiam, talentom a s nimi spojenými úspechmi dostali možnosť potešíť svoje chut'ové poháriky v malej zasadučke Mestského úradu v Starej Ľubovni na podujatí s názvom Raňajky s primátorom, ktoré sa už

lekom prednese a biblických súťažiach“. Nielen chlebom je však človek živý, popri uvoľnenej atmosfére svoje miesto dostala aj diskusia o problémoch mladých v Starej Ľubovni.

piaty rok konajú pri príležitosti Medzinárodného dňa Študentstva. Svoje miesto pri stole a podčakovanie za reprezentáciu si zaslúžili aj dve študentky nášho gymnázia **Angelika Fedáková**, „za úspešnú reprezentáciu školy a mesta na krajských a celoslovenských tímových súťažiach i súťažach jednotlivcov z matematiky, fyziky a programovania“ a **Barbora Plutová**, „za reprezentáciu školy a mesta na regionálnych a celoslovenských súťažiach v ume-

...a Slovo bolo u Boha...

To, že sme majstri písaného slova sme už dokázali, teraz príde na rad slovo hovorené. Dokonca slovo písané s veľkým S. V tomto ročníku súťaže ...a Slovo bolo u Boha... bola naším povestným želiezkom v ohni Laura Vyhnaľová, ktorá si príšla vyrecitovať do Popradu prvenstvo v kategórii próza a postup do celoslovenského kola v Bratislave.

Nová konkurencia pre Štúra?

26. január vojde ho história ako deň, kedy učitelia Čirkevného gymnázia sv. Mikuláša bojovali za lepšie školstvo a študenti ich podporovali ničnerobením v domácom prostredí. Avšak pre dve študentky Klaudiu Michnovú z 2. A a Barboru Plutovú z 3. B znamenal tento dátum boj s úlohami krajského kola Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry na pôde prešovského Gymnázia Jána Adama Raymana. Svoje znalosti materinskej reči si overili vo forme testu, transformácie textu a ústneho prejavu na istú tému. „Ústna časť nebola nikdy moja silná stránka. Navýše, keď som sa dozvedela, že na prípravu máme len päť minút, bolo to ešte horšie. Naštastie som dostala tému „Medailón o oblúbenom spisovateľovi“, takže to dopadlo lepšie ako som očakávala,“ prezradila nám držiteľka 2. miesta v kategórii A Barbora Plutová. Jej kolegynia Klaudia Michnová v početnej konkurencii kategórie B získala 11. miesto. Vyhľadáva otázka, čo ste VY spravili pre slovenský romantizmus?

Do you speak like Boro?

Lingvistické hlavy sa túlajú aj po našej škole. V obvodnom kole to dokázali Boris Rúra zo 4. A v kategórii 2B a Sylvia Julia Vojar z bilingválnej

tryedy, ktorá sút'ažila za kategóriu 2C2. Tak sme zis-tili, že nášmu Borkovi nejde iba fyzika, ale aj angličtina (my sme vždy tušili, že sa v ňom skrýva dokonalosť). Dúfame, že sa našim angličtinárom bude darit' speakovať aj nadalej. Good luck.

**Všetci spomenutí
v tejto rubrike budú
slávnostne pasovaní
za hrdinov školy
šéfredaktorkou
a patrí im tradičná
GRATOŽELÁCIA**

Taký (ne)OBYČAJNÝ deň v škole

Prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska v rámci svojho pracovného výjazdu v meste Stará Ľubovňa navštívil aj Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša, kde so študentmi a pedagógmi diskutoval o súčasnej situácii v školstve i štrajku učiteľov.

„Školstvo žiaľ dlhodobo nie je prioritou a potrebujeme ho zmeniť. Som veľmi rád, že štrajk učiteľov poukázal nielen na ich platy, ale aj na celkové problémy v školstve,“ poznamenal Andrej Kiska, ktorý zároveň ocenil, že študenti miestneho gymnázia sú nároční, stavajú si pred seba veľké ciele a chcú ísť študovať na dobré vysoké školy.

Otázky pánovi prezidentovi kládla Henrieta Hlinková.

Aký máte názor na štrajk učiteľov? Podporujete ich a súhlasíte s ich požiadavkami? Ako by ste sa zachovali na mieste ministra?

Štrajk učiteľov je vždy takým krajným riešením. Nie je to príjemné ani pre tých učiteľov, nehovoriac o rodičoch detí. Školstvo, žiaľ,

dlhodobo nie je prioritou a potrebujeme to zmeniť. Štrajk poukazuje nielen na ich platy, ale na celkové problémy v školstve a na to, čo potrebujeme zmeniť. Minister sa určite musí s učiteľmi rozprávať a musí sám presadzovať ako politik to, aby bolo školstvo prioritou.

Čo hovoríte na modernizáciu

na školách? A teda, ak by ste mali možnosť vrátiť sa do študentských čias, uprednostnili by ste skôr klasickú tabuľu a kriedu alebo by ste siahli po nových notebookoch a data-projektoroch?

Modernizácia škôl je nutná. Študenti sa potrebujú vzdelávať v tom, s čím budú v živote fungovať. Dnes počítače, tablety a rôzne informačné technológie fungujú v každej modernej firme. Škola je práve o tom, aby pripravila študentov na reálny život. V otázke, či krieda alebo notebook – škola je v prvom rade učiteľ. Ide o to, či ten učiteľ dokáže žiakov naučiť. Takže ja by som neriešil problém tabule a tabletu, ale riešil by som to, aby boli učitelia viac podporovaní a aby sa najlepší mladí ľudia hlásili aj za pedagógov.

Kedže sám pochádzate z východu, považujete nedostatky v školstve spôsobené aj polohou v regiónoch?

Nie, školstvo je celoslovenský problém. Mnohokrát je vo veľkých mestách ešte výraznejší, pretože plat učiteľa v Bratislave je skoro rovnaký ako v nejakom malom mestečku. Pracovných možností v Bratislave je však

podstatne viac, s čím sú spojené aj vyššie náklady na život. Z môjho pohľadu je teda problém v školstve podstatne väčší vo veľkých mestách než v mestečkách s menším počtom obyvateľov.

Nakoniec, čo sa vám v našej škole najviac páčilo a aká atmosféra vládla medzi študentami?

Bolo to úžasné. Atmosféra bola priateľská a krásna. Držím palce všetkým študentom pri výbere vysokej školy, aby ich úspešne ukončili a mali sa v živote dobre.

“Minister sa určite musí s učiteľmi rozprávať a musí sám presadzovať ako politik to, aby bolo školstvo prioritou.”

♥ Romantikuš? ♥

„A prvé miesto, čiže obed s riaditeľom vyhráva číslo...“ takto zneli osudné slová adresované Katke Ladižinskej z 1. B na konci tomboly tohtoročnej imatrikulácie. Obed s hlavou našej školy ako hlavná cena sa stal už akousi tradíciou imatrikulačiek. A keďže každý taký rozhovor je niečim zaujímavý, rozhodli sme sa, že sa dvojice slávostného obedu spýtame na ich dojmy. Nech sa páči!

Riaditeľ:

1. Čo ste si pomysleli, keď ste zistili kto vyhral cenu?
Bol som rád, lebo predtým som mal takú zvláštnu situáciu, že vyhral štvrták – chlapec, tak vtedy mi napadlo, o čom sa budeme rozprávať. Ale keď to je niekto z prvákov, je fajn že sa ideme takto zoznámiť a porozprávať.

2. Čo ste obedovali?

Uf! To si presne nepamätam čo to bolo za mäso, ale bolo to tak pekne dekorované. Koláčik sme mali k tomu a džús vo vysokých pohároch. Bolo to také trošku sviatočnejšie.

3. Pripravovali ste sa na to nejakо špeciálne?

Áno, pamätaľ som si, že musím prísť trošku sviatočnejšie oblečený, aj s kravatou. Keďže nie vždy chodím v saku.

4. Ak sa smeieme spýtať, o čom ste sa rozprávali?

O škole, o rodine... chcel som od Katky vedieť ako vníma školu, čo sa jej páči a nepáči. No a zároveň spoznávať ehm ehm ehm (riaditeľská chvíľka zamyslenia) rodinné zázemie, čo študenta baví.

5. Čo vás na konverzácií s Katkou najviac zaujalo, respektívne prekvapilo?

Katku som si pamätaľ, lebo v jej škole chcelo veľa

rodičov vedieť informácie o štúdiu na našej škole. Čiže ju už pri príchode som vnímal, že o nej viem. Pár informácií som vedel, ale teraz som sa dozvedel viac o jej rodinnom živote.

6. Aký máte z toho dojem teraz?

Dobrý, teším sa z toho. Už sme o tom rozprávali, že by sme to zaviedli viackrát do roka, možno raz za mesiac, aby každý mohol povedať, čo ho trápi.

Katka:

1. Aká bola tvoja prvá myšlienka, keď si zistila, že ideš na obed s riaditeľom?

Keď ma vylosovali, tak to bolo najprv, že WÁU... A potom mi napadlo, že čo keď budeme obedovať niečo, čo mi nebude chutná? To by bol trapas!

2. Bola si z toho obedu v strese? Aké boli tvoje pocitý?

Neviem, či som vôbec stihla byť v strese, lebo len v ten deň som sa dozvedela, že ideme na obed. A keď som vošla do jedálne, tak to bolo že yes, to je super.

3. Čo ste obedovali? Pripravovala si sa na to nejakо špeciálne?

Pripravovať som sa nestihla, ale plánovala som si obliecť peknú sukničku... no nevydalo. Čo sa týka obedu, polievka bola výborná, chválim paní kuchárky. Bola paradajková, paradajky nemám rada,

ale tá polievka bola super. V druhom jedle bolo mäsko jemne opečené, v zemiakoch bolo cítiť výraznú chut' masielka, na oživenie šalátik z jabĺk. A pekný bonus – koláčik k tomu.

4. Môžeš nám opísť atmosféru?

Rozmýšľala som, o čom sa budeme rozprávať, lebo keď si uvedomíte, že idete na obed s riaditeľom, no je to riaditeľ... ale nebude tam všetko písť, hejže?

Redakcia: Niéééé (Katka, odpust').

Bolo to v pohode, dalo sa to. Neznámená, že keď je to riaditeľ, budem ticho čušať. Nesmeli chýbať témy fyzika, škola a vedľajší život.

5. Myslís si, že pán riaditeľ je dobrý spoločníkom na pokec?

Ehm, myslím, že hej, tak v pohode. Rozvíjali sme témy a bol to pekný rozhovor.

6. Aký máš z toho dojem teraz?

Som rada, je to nová skúsenosť, ešte som nikdy neriaditeľovala s obedom (smiech), pardon, neobedovala s riaditeľom .

Bonusová otázka: Zdá sa ti, že náš pán riaditeľ je romantickou dušou?

Tak, tie sviečky hovorili za všetko... :)

Veľkosť človeka nemeríame v centimetroch

Vyštudovaná literárna vedkyňa, ktorá svoju činnosť miluje nadovšetko. Snaží sa nám predviesť niekedy nezáživnú literatúru (čest' výnimkám) z tej krajšej stránky, aby sa dostala na vysoké priečky oblúbených predmetov u nás študentov. Predstavujeme vám našu slovenčinárku Luciu Čandíkovú Paraličovú, o ktorej sa v nasledujúcom článku dozviete množstvo zaujímavých informácií a možno aj niečo, o čom by sa vám ani nesnívalo.

Napriek tomu, že je z východu, v jej hlase nenájdete ani kúsok akéhokoľvek prízvuku. „Dakujem pekne, veľmi ma to teší, naučila som sa to vďaka recitačným súťažiam a na vysokej škole,“ reaguje na našu poklonu pani profesorka.

Narodila v Plavnici. Už od malice bola usilovnou študentkou. „Prírodné vedy nikdy neboli mojimi

oblúbenými, musela som sa s nimi trápiť, ale snažila som sa, ako som mohla.

Rožky som možno trošku začala vystrkovovať vo štvrtom ročníku na strednej škole, keď som začala chodiť s mojím súčasným manželom. Vtedy sme na niektoré hodiny nešli, niektoré sme vynechali.“

Kto z nás by povedal, že pani profesorka nebola vždy vzorná študentka? Avšak, odkazuje nám, aby sme to neskúšali, pretože sa to nezaobídlo bez následkov.

Strážayová (slovenský básnik/spisovateľ; pozn. autora) obdivovateľka vyštudovala Filozofickú fakultu Prešovskej Univerzity v Prešove v odbore slovenský jazyk a dejepis a následne si spravila doktorát z literárnej vedy. Po vyštudovaní hned získala prácu v archíve v Starej Ľubovni, neskôr učila na Gymnáziu Terézie Vansovej a potom pršlo najkrajšie zamestnanie jej života – 6-ročná materská dovolenka, počas ktorej všetok svoj čas venovala svojim dvom krásnym dcérkam. Nejaký ten „chuligán“ by sa predsa len zišiel na pomoc manželovi, ale ako nám odpovedala: „Je to v Božích rukách.“

Po skončení materskej dovolenky sa zamestnala ako učiteľka v Základnej škole na Levočskej ulici a teraz spríjemňuje život nám. „Myslím, že t'ažšia práca je na základnej škole a to z hľadiska výchovy, učitelia na základných školách totiž musia viac vychovávať a až tu na strednej škole vnímam to, že naozaj môžeme preberať ovel'a rozsiahlejšie a komplikovanejšie učivá. Čo sa týka vedomostnej stránky som veľmi spokojná so študentmi na tejto škole, sú veľmi slušní, ústretoví a priateľskí a verím, že budú spolupracovať.“

Tušil niekto z vás, že naša pani profesorka je aj polyglotka? Maturovala z nemčiny, učila sa taliančinu a momentálne si oprášuje aj angličtinu.

Najkrajšie dni pre ňu znamenajú návštevu opery s manželom. Tu sa to však nekončí. S rodinou doma neleňošia, radšej pôjdu na nejakú dobrú večeru, leto strávia niekde pri mori a v zime nesedia pred televízorom, ale radšej sa vyberú niekam do hôr sánkovovať či lyžovať.

Žáner, ktorý si naša slovenčinárka najradšej prečíta sú básne s voľným veršom, no so spisovateľmi je to už t'ažšie, pretože ich má neskutočne veľ'a. K tým naj patria Štefan Strážay a Miroslav Válek, spisovatelia, ktorých knihy ju unášajú preč z reality. Kniha, ktorú často číta, je Básnické dielo od Štefana Strážaya, v ktorej sú všetky jeho doposiaľ publikované zbierky.

Pani profesorka Čandíková nezaháľa a je celkom zbehlá aj v kinematografii. „Spomínam si na jeden výborný film, ktorý sa volal Vlak života a tento film mi naozaj spôsobil zimomriavky, pretože spája tragické a komické situácie a vytvára priestor pre porozumenie židovskej kultúre a zobrazuje tragickosť holokaustu od smrti cez humor až po život. Vrelo odporúčam.“ Dozvedeli sme sa, že nemá obľúbeného herca ani hudobného interpreta, ale zato má rada rôznu hudbu, napríklad jazz, populárnu, klasickú hudbu, operný spev, blues a ak to musí byť, jej najobľúbenejšia farba je červená.

A teraz trošku klišé - čerešnička na záver. Z rôznych tajných zdrojov a aj priamo od pani profesorky sme vypátrali, že sa dosť často stretáva s tým, že si ju l'udia mýlia so študentkou, ale nemá s tým žiadne t'ažkosť. Študenti ju rešpektujú a ona rešpektuje ich. Reku, ani Napoleon neboli najvyšší, a kol'ko toho dosiahol.

Možno ste sa už niekedy zamýšľali nad tým, že všetko okolo vás sa ženie jedným a tým istým prúdom: každý má najnovší smartfón, počúva najnovšie hity v rádiach, oblieka si najnovšie oblečenie, nasleduje najnovšie trendy. Jednoducho, mainstreamu sa okolo nás vyskytuje hojne. Našla sa však skupina ľudí, kapela, ktorá sa hudbou rozhodla bojovať proti stereotypu a ísť svojou cestou. Predstavujeme vám skupinu My way!

Sympatická partia mladých ľudí z Plavnice sa rozhodla v roku 2008 založiť kapelu s neľahkým žánrovým zameraním – gospel. V populárnych rádiach sa s týmto štýlom nestretávame často a navyše vačaka veľkému dôrazu na hodnotnosť textu sa skladba nevytvára ľahko, no napriek tomu sa siedmi členovia rozhodli Šíriť dobrú zvest' týmto spôsobom. A musíme potvrdiť, že sa im to darí. Svedčia o tom aj desiatky odohraných koncertov, stovky fanúšikov a CD s názvom Zmena.

Avšak začiatky zoskupenia patrili hre na omšiach a chválach v domovskom kostole v Plavnici pod bojovným menom Božia armáda. „Názov sa nám veľmi nepáčil, preto sme ho chceli zmeniť“. Na jednom stretku sme sa o tom rozprávali a v priebehu týždňa sme hľadali rôzne nápady. Tak vznikol súčasný názov – My way,“ preradila nám najmladšia členka kapely, klávesáčka Maja. Určite nemusíme prekladať

MY WAY

kapela, ktorá ide vlastným smerom...

ČLENOVIA

spev: Lucia Grinčová

Pavol Koneval

Mária Plavnická (vokály)

gitará: Pavol Koneval

el. gitara: Juliana Melicherová

basová gitara: Alexander Rindoš

klávesy: Mária Plavnická

husle: Simona Fedorková

bicie: Matúš Plavnický

z angličtiny, čo slovné spojenie My way znamená. Kapela takto chcela vyjadriť spôsob, akým budú kráčať za Bohom a je jedno, či idú po ceste 311 alebo 632, prvej či druhej triedy. Ak sa pôjde v Jeho mene, nakoniec sa všetci stretнемe na tej správnej adrese.

S narastajúcimi počtom vystúpení mimo domovskej farnosti sa skupina začala čoraz viac odkláňať od chválového štýlu gospelu a prezentovať svoju hudbu prostredníctvom koncertov. „Spomínam si na turné, ktoré sme mali v okolí Kračúnoviec. Hrávali sme každý deň v inej dedine. Najväčší festival bol asi Verím pane v Námestove... A Campfest! Na to som skoro zabudla! Vystupovali sme aj u nás v Plavnici na Dni rodiny, to sme zahráli aj nejaké populárne piesne. Najďalej čo sme hrali bolo však v Chorvátsku. Ale nebol to žiadny koncert, hrali sme iba pre radost“, preradila nám speváčka Lucka. Nemôžeme nespomenúť aj misie

s pátrami Vincentíni, Johhnyfest v Dubovciach alebo Breakfestival v Červenom Kláštore. Ich popularita narastala a v roku 2013 sa im podarilo preraziť aj do zahraničia. Kapela dostala pozvánku na Sheepfest do Hradca Králové v ČR. Koncertmi a festivalmi to však zdôleka nekončí! My way-ákom sa v poslednej dobe roztrhlo verec s angažmá na sobášoch a svadobách, inak povedané, majú toho skutočne požehnané.

Ich cesty však nevedú len na festivaly, ale aj za oddychom. Spoločne absolvovali rôzne výlety, chatovačky (napríklad v Zakopanom), dokonca aj dovolenku v Chorvátsku. No a čo by to bolo za cestovanie, ak by sa s ním nespájali rôzne príhody (smutné alebo veselé). Basgitarista Alexander to komentuje takto: „Naše cesty na koncerty, to sa ľahko opisuje, to by ste mali zažiť. Tie cesty sú neopísateľné tým spôsobom, že toľko zábavy, čo my zažijeme – to nám asi ubúda z veku. Počas koncertov sa nám tie sranky veľmi nestávajú, skôr na cestách niekam a odniekial.“ Jednu konkrétnu situáciu nám priblížila Majka: „Išli sme na festival do Námestova na tri dni, čeže každý mal nejakú tú batožinu – batohy, spacáky, karimatky... Cestovali sme osobným sedemmiestnym autom, takže batožina bola všade okolo nás, išli sme totálne naprataní. Počas cesty nás zastavila polícia, chceli, aby sme im ukázali lekárničku. Snažili sme sa im vysvetliť, že by sme všetky tie tašky, ktoré sme mali naložené až po výse

hláv, pre jeden malý kufrík museli vybrať z auta von. Nakoniec sme aj tak všetko vytiahli, lekárničku sme, samozrejme, ukázali a museli naskladat' späť do auta... Proste, bola to sranka (smiech).“

Isto vás však zaujíma, čo taká kapela robí, ak práve niekde nevystupuje, alebo nemajú skúšku. Členovia My way nám prezradili toto:

Lucka: „Často hráme spoločenské hry, zdieľame sa a pijeme kávu...“

Šaňo: „A zákusok! Pijeme zákusok! :D (To je náš vnútorný humor.)“

Čo sa týka ich repertoáru, rozhodne nie je malý. Každý člen kapely má svoju vlastnú skladbu, ktorou si precvičuje svoje hudobné nadanie (ak počítame s tým, že ich je 6, tak už len pri „rozcvičke“ je z toho takmer celý koncert). Jediný, kto sa nerozcvičuje (a sám nám to prezradil) je Šaňo. Má však svoje oblúbené

pesničky: „Z kapely je moja oblúbená ‚Visí to vo vzduchu‘, to je moja topka. Mimo kapely je ich strašne veľa, ale konkrétnu vám nikdy nepoviem.“ Na vystúpeniach, kde je množstvo mladých ľudí, s oblubou hrávajú aj tzv. express songy, čiže piesne, ktoré sú v poslednej dobe populárne. No a ako správna kapela majú aj vlastné pesničky. Na svedomí ich majú najmä Simona, Juliana a Lucia (ktorá nám na seba nabonzovala, že keď napiše pesničku, má ju potom problém sama zaspievať), ale sem-tam sa nájde aj nejaký štedrý človek, ktorý im text jednoducho daruje. ‚Keď sa naskytne možnosť‘, že nám niekto chce darovať text, my už len k tomu sfintíme hudbu,“ vysvetluje s úsmievom Majka. Ak si však myslíte, že to všetko nacvičujú v nejakej starej garáži, ste v riadnom omyle!

Viac nám povedali Lucka s Alexandrom: „Máme vlastnú skúšobňu, ktorú sme si zriadili podľa svojich predstáv. Priestory sme dostali od obce, inak by sme asi nemali kde skúšať a s pokračovaním kapely by to bolo t'ažké.“

My way je kresťanská kapela, preto si svoje talenty nenecháva len pre seba. Spolu s dobrou náladou ich jednotliví členovia šíria medzi ľudí prostredníctvom svojej tvorby. Jeden štúdiový album sa im mali. Už toto leto vyjde ďalší. „Budúcnosť je veľmi daleko, je t'ažko teraz povedať, že nahráme CD a zrazu nám niečo do toho príde, ale chceli by sme. Vzhľadom na to, že sme poväčšine vysokoškoláci, máme na to všetko málo času, tak je otázne, či album uzrie svetlo sveta, ale chceme, veľmi chceme a bojujeme za to!“ priblížil plány kapely do budúcnosti Šaňo. Je načase, aby sme si obnovili repertoár nášho školského zvonenia, čo vy na to?

**Kto dobre spieva,
dvakrát sa modlí.**

-sv. Augustín

Je pravda, že sa iba MODLÍME?

Už sa vám stalo, že pri otázke na budúcich stredoškolákov o tom, kam budú smerovať ich kroky, väčšina z nich o cirkevnej škole ani neuvažuje, lebo už z názvu vyčítajú, že sa len modlíme? [A ako to v skutočnosti je?](#)

Nikto nemôže školu súdiť len z rozprávania iných, ktorí ju taktiež nenavštevujú. Názov neznamená všetko a systém v škole nezávisí len od jej mena, teda od toho, že sme Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša. Možno je naša škola pod ochranným plášťom biskupstva, neznamená to však, že z nás budú len knazi a rehoľné sestry. Štruktúra vyučovania kopíruje klasický školský systém. Všetko závisí od nášho prístupu. Máme rovnaké zameranie ako iné gymnázia a nikto u nás nie je nútený robiť aktivity, s ktorými by nesúhlasiel. Pointa vyučovania je rovnaká, aj keď sa v rozvrhu nachádza povinná hodina náboženstva. Naše vyučovacie plány sú rovnaké ako v iných školách.

Cirkevné gymnázium nám pomáha rozvíjať aj iné

stránky okrem vzdelania. Aj keď pokusy z chémie a písomky z matematiky sú podobne ťažké ako na iných školách, my máme tú možnosť pracovať aj na iných stránkach života. Je možné absolvovať každoročné duchovné cvičenia, ktoré trávime v blízkosti Boha. Možno to vyznie tak, že na „ducháčoch“ sme len vážni, avšak opak je pravdou. Smejeme sa, robíme hlúposti a občas sa aj zasekneme vo výťahu.

Veľkým plusom je príjemná, priam rodinná atmosféra, ktorá nás sprevádzza po chodbách školy. Je sice pravda, že sa na začiatku a konci dňa modlíme a d'akujeme za chvíle strávené v škole. Myslím si, že by si z toho mohli brat' príklad aj iné školy. Už len z toho dôvodu, že je to príjemné začatie a ukončenie školského dňa (ak na to profesori nezabudnú).

My nie sме iba kolektív študentov a profesorov, my spolu tvoríme jedno veľké súdržné spoločenstvo, ktoré drží pokope.

My nie sме iba gymnázium, my sме cirkevné gymnázium! Asmena to hrdí.

Ako nemat NULU

Mnohí z nás takmer každý deň navštívia nejaký obchod. Či už predajňu s ovocím a zeleninou, supermarket, reštauráciu alebo butik s najnovšími módnymi kreáciami. Ale všetci svoje bádanie medzi regálmi zakončujeme pri pokladni. Väčšina z nás študentov vytiahne peňaženku, pri pohľade na vzduchoprázdrov nej prevráti očami a zaplatí z toho, čo mu ešte zostalo. Tí zdatnejší z nás však majú v záruke ešte jednu fintu – platobnú kartu. Aby toto vzduchoprázdro neprevzalo vládu aj nad našim bankovým kontom, prinášame vám zopár rád, ako sa týmto problémom vyhnúť.

Na Slovensku máme mnoho bank. Priznávam, nemám v nich podrobný prehľad, ale dovolím si tvrdiť, že každá z nich ponúka výhodné služby pre študentov. Všetko, čo je bezplatné, je veľkým lákadlom, tak prečo to nevyužiť? Sám som totiž veľkým fanúšikom bezhotovostných platieb, keďže pravidelne nakupujem cez internet nielen na Slovensku. Takéto bankové operácie však prinášajú nejedno riziko.

Nebezpečenstvo platieb na internete
Nákupy v tzv. e-shopoch sú pre mnohých z nás už rutinou. Každým dňom sa stávajú stále viac populárnejšie či už pre pohodlnosť a rýchlosť nákupu alebo pre široký výber možností. Nemali by sme však zabudnúť chrániť sa pred neželanou nulou na bankovom výpishe.

Predísť tomu môžeme tak, že využijeme všetky zabezpečovacie prvky, ktoré banky dnes ponúkajú: heslo, elektronický klúč, SSL protokol.

Ochrannu heslom už určite nemusí bližšie popisovať, keďže na každom kroku na nás číhajú články o bezpečných heslach a nutnosti ich používania. Zhrniem to. Podstatou je vybrať si heslo obsiahnuté z čo najviac znakov, do ktorých zahrnieme veľké a malé písmená, čísla a znaky. Heslo by nemalo dávať žiadny zmysel a nemalo by mať spojitosť s nami ako osobou.

Elektronický kľúč poskytuje samotná banka. Funguje na báze systému, ktorý klientovi vygeneruje heslo platné iba pre jednu transakciu. Toto heslo používateľ dostane buď formou SMS správy, e-mailu alebo zariadenia, v ktorom sa klient autorizuje platobnou kartou pomocou PIN kódu. Vygenerované heslo po prvom zadaní stráca platnosť, a tak je nemožné s ním vykonať iné transakcie v prípade, že by ho potenciálny útočník zistil. Posledným v poradí je SSL protokol alebo presnejšie Secure Sockets Layer, ktorý banke odosielá údaje v tzv. zašifrovanom kanáli, ktorý rozšifruje až autorizovaný počítač, teda banka. Jeho dostupnosť si overíme jednoducho, a to, že pred webovou adresou banky v prehliadači je zvyčajne zelenou farbou uvedený bezpečnostný certifikát. Táto služba je výhodná najmä pre ľudí, ktorí často cestujú alebo nemajú prístup k počítačom zabezpečeným antivírusom alebo iným bezpečnostným systémom.

Bezhotovostné platby prinášajú v dnešnej uponáhľanej dobe mnoho výhod. Nemali by sme ale zabúdať na bezpečnosť, ktorá by mala byť na prvom mieste, pretože keď zistíme, že sme prišli o všetko, čo sme si ako študenti dlho sporili, môže už byť neskoro. Preto by sme mali smelo využiť všetky zabezpečovacie systémy, ktoré nám vymoženosť tohto tisícročia ponúkajú.

To be continued...

Rodinkárstvo či protekcia ? !

Malou tradíciu nášho časopisu sa stala rubrika Bonzáčik. Tento rok však nabrala iný smer. Naše redaktorky teraz otázky nekládli samotným profesorom ani ich polovičkám, ale zašli za det'mi našich súkromie si strážiacich vyučujúcich. Pripravte sa na vlnu veselých, vtipných a hľavne ultratajnych odpovedí zo života našich „neznaných“ učiteľov.

Čo a našich profesoroch este nevieme? Ako trávia vol'ný čas? Po ktorom z jedál by ihned siahli alebo odklubujú skôr hip-hop, či tango? Aj na takéto otázky nám poskytli odpovede. V tomto čísle zistíme niečo nové o odbúbenom matematikárovi - profesorovi Črebušovi a triednej manke bilingualistov - profesorce Biaganicovej.

Ako by si opísala svoje pocity z toho, že svoju mamu/otca vídaš nielen doma, ale aj v škole? Myslíš, že ta to niekedy obmedzovalo alebo si niekto niekedy myslí, že máš protekciu?

Janka B.: Už som si zvykla, keďže sme sa jeden rok stretávali aj na základnej škole. Avšak neučila ma, s týmto som sa stretla až na strednej škole. Len

mám niekedy pocit, že je na mňa prísnejšia ako na iných študentov. A protekcia? No jasné, ved' mi stále ukazuje písomky deň vopred (smiech). Ale čoby, ved' ma zakaždým zapisuje, keď meškám na hodinu. A potom sa ma pýta, že ako to vysvetlím doma mame.

Myslela si si, že to bolo pre teba niekedy výhodou? Alebo ti to prišlo ako absolútna nevýhoda?

Janka B.: Nevýhodou je to, že keď niečo vyvediem,

čo sa nám v triede stáva často, mama to v zborovní
vie od ostatných profesorov ako prvá a doma je
potom prúser.

Miška G.: Výhodou bolo to, že ak som niečo
potrebovala, otec bol vždy na blízku, a nevýhodou
zasa to, že vedel o všetkých päťkách ako prvý
(smiech).

Je rozdiel vo vašom správaní,
ked' sa so svojou mamou/otcom
stretneš na chodbe, v triede?
Správa sa k tebe inak ako
k ostatným žiakom?

Janka B.: Raz sa mi stalo, že moju odpoved'
z predmetu ohodnotila komentárom: „Iným žiakom
by som dala jedna mínus, ale tebe dám dvojku“. Ale
nemyslím, že sa k sebe správame inak ako doma.

A aká/ý je doma? Využíva
povolanie učiteľa aj doma? Je
„sekera“?

Janka B.: Je hlavne rovnaká ako každá mama.
Svoju profesiu pri mne využíva vtedy, keď mi dáva
súkromné hodiny španielčiny - zalezieme si pod deku
a učíme sa.

Miška G.: Nuž, strašne krič. To je asi jeho jediný
zlozyk z povolania (smiech).

Vedela by si nám prezradíť niečo
z jeho/jej každodenného života?
Čo rád/rada robí? Ako
najčastejšie trávi volný čas?

Janka B.: Rada tančuje, tanec miluje. Mám pocit, že
má tiež rada pečenie, a ak nie rada, tak to aspoň robí
veľmi dobre.

Miška G.: Miluje šach, často ho hráva. Po novom si
tiež zamíľoval aplikáciu Talking Tom (Hovoriaci Tom),
s ktorou stále zabíja čas. Keďže princíp hry je
rozprávať Tomovi vety, ktoré neskôr opakuje, otec

kričí väčšinou vety ako „Prečo po mne opakuješ?! Kto
ti povedal, aby si po mne opakoval?!“ a Tom hľásky
opakuje. Doma má z toho neuveriteľnú zábavu.

Pri akej činnosti ju/ho
najčastejšie pristihneš?

Janka B.: Doma najčastejšie kričí, že musíme
upratovať, a keď sama neupratuje, tak žehlí. (smiech)
Ale nie, musím povedať, že sa vzorne pripravuje do
školy, vzornejšie ako ja, ale to nie je také ľažké. Tiež
opravuje písomky, no niekedy si potrebuje naozaj
odpočínuť. Keďže miluje tanec, doma často cvičí a hrá
tanečné hry. Robí si strandu, že čo je to za mamu, keď
jej darovávame samé hry. Ale má z toho radosť’.

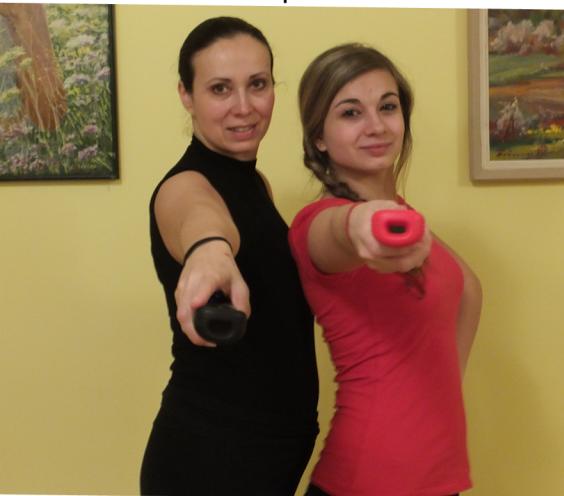

Miška G.: Pravdepodobne vtedy, keď hrá Toma alebo počíta mocniny. Tiež rád opravuje písomky, zatiaľ čo v televízii ide SuperStar. Študentom tak zvykne vravieť, že vtedy dostávajú najlepšie známky. Po škole tiež doučuje, takže ho cez deň veľmi nestretávam, ale večer spolu sledujeme televíziu. Občas mi vysvetlí niečo z matematiky.

Takže vravíte, že nie sú „domasedi“?

Janka B.: Ani náhodou. Ale aj jej sa niekedy stáva, že si poobede zdriemne.

Miška G.: Domased určite nie je, to je jasné. Už v škole pôsobí ako veľmi energický človek, ale keď je doma, rád trávi čas s nami. Spoločne sledujeme televíziu alebo sa rozprávame ako každá rodina.

Spomínaš si na nejakú vtipnú chvíľu, kedy si z teba spravil/a žart pred tvojou triedou či kamarátkmi v škole?

Miška G.: Pamätiám a dokonca veľmi jasne. Stalo sa to vtedy, keď štvrtáci pozývali na stužkovú a robili to na spôsob televíznej relácie Pošta pre teba. A na otázku, kto by mohol byť za stenou, odpovedal: „Mohla by to byť moja bývalá priateľka, ale mám tu dcéru, a tá by to doma povedala mame.“

A čo tak malý kvíz, vieš o svojom rodičovi aj maličkosti? Akú farbu má rád/rada, aké jedlo, poprípade nápoj, šport, film alebo krajina?

Janka B.: Akú farbu? Hm, myslím, že u nej to nie je veľmi jasné, ale najskôr modrú. Miluje fernet, tiež radler, ale za toto sa na mňa bude hnevať (smiech). Má rada šaláty, dá si ovocie a podobne. Šport je určite tanec. Filmov má rada veľ'a, oblúbený je asi jeden rusko-americký, volá sa Barber of Siberia (Barbier sibírsky), ale tiež spolu pozérame film Duch, pred dušičkami a tak. Len tak medzi nami, neznáša Jima Carreyho. A vybrať oblúbenú krajinu? To je zložité. Myslím, že si z každej krajiny, v ktorej bola, vzala

niečo, čo jej prirástlo k srdcu.

Miška G.: Hm, asi modrú. Kedže často vraví, že mu prihorí aj čaj takže nepripravuje radšej nič, poprípade nejaké jednoduché cestoviny. Najradšej má koláče na Vianoce, ale aj cez každú inú príležitosť. Má rád basketbal. Knih, ktoré zbožňuje je nespočetné množstvo, keďže miluje čítanie a najradšej má knihy o vesmíre. Filmov je rovnako veľ'a, ale má rád sci-fi. A myslím, že jemu sa páči Slovensko, ale páčia sa mu zvyky iných krajín.

Pomocou týchto otázok otestujeme, ako dobre poznáš svojho rodiča.

Vyber si jednu z možností:

Janka	Monika
Biganičová	Biganičová
1. káva alebo čaj	
čaj	čaj
2. sladkosti alebo ovocie	
ovocie	ovocie
3. šport alebo knihy	
má rada oboje	šport
4. futbal alebo hokej	
hokej	hokej
5. dom alebo byt	
dom	dom
6. pes alebo mačka	
pes, psy, veľ'a psov!	pes, určite
7. tango alebo hip-hop	
tango...že hip-hop:D	tango
9. písmená alebo čísla	
písmená	písmená
10. Vianoce alebo Veľká noc	
Vianoce	Vianoce

Miška	Jozef
Gnebusová	Gnebus
1. káva alebo čaj	
káva	káva
2. sladkosti alebo ovocie	
sladkosti	sladkosti
3. šport alebo knihy	
asi knihy	šport
4. futbal alebo hokej	
hokej	hokej
5. dom alebo byt	
byt	byt
6. pes alebo mačka	
pes	pes
7. tango alebo hip-hop	
tango.	tango
9. písmená alebo čísla	
čísla	čísla
10. Vianoce alebo Veľká noc	
Vianoce(viac koláčov)	Vianoce

Aj v tomto bonzáčikovi sme sa dozvedeli niečo nové, profesori (resp. ich milované ratolesti) nám prezradili neočakávané veci a sem-tam aj niečo, o čom možno už každý aj vedel. S detsko-rodičovskými bonzáčikmi však ešte neprestávame! V ďalšom čísle sa môžete tešiť na nové informácie o obľúbenej fyzikárke prof. Rúrovej od jej (takmer) dokonalého syna **Borisa Rúru zo 4. A**. Nemôže chýbať ani dcéra toho, koho oko na nás vždy dohliada a neustále sa stará o túto školu. Áno, správne, o pánovi riaditeľovi nám niečo prezradí **Zuzka Chmeliarová z 1. BA**.

xxx

Metaforami šteklíš moje mozgové závity.

A kreslíš mi na ruku srdiečka.

Červenou.

Centrofixou.

xxx

Si magnetický

Priťahuješ bunky

Dotykom

Zastavuješ procesy

A nedovolíš

Myslieť

XXX

Ťaháme si po

Pokožke

Priamky:

-prvá-

-tretia-

Krivky:

-druhá-

Pridávame...

Body:

-A-

-B-

-C-

Šššš!

-B-

-už neexistuje...

xxx

hojdám sa v myšlienkach

zoskupujú sa ako atómy

do pevného celku

na zdrapie

papiera

Tvojho

Papiera

xxx

Žijem život kvapky

Hľadám svoje more

Lásku

ktorá lieči

a zachraňuje

xxx

blúdim šachovnicou

svojich myšlienok

baví ma táto hra

na pešiaka

Biológia

M.V.: Šak ja še i tak vkuze zos učebnice naučím.

L.V.: A stále nič nevieš :D

Geografia

Prof. Pavlovský: Ked' pozeráte počasie v telke, čo vás najviac zaujíma?

D.J.: Rosnička :)

Chémia

M.V.: (po písomke) Kedz povi, že sme mali stejnáčky chyby, ta povim, že sme mali stejnáčku učiteľku :D

Slovenčina

Prof. Čandíková: Počúvaj, Maťko...

M.V.: Ņeee Maťko. Nemôžete ma dajak nacionálnejšie volať? :)

Prof. Čandíková: Aká bola Ilčíčka?

M.P.: Echt baba!

S.K.: Čistá Jakubjanka! :D

Fyzika

Prof. Rúrová: Matej, čo si chorý, že t'a nepočujem?

Prof. Rúrová: Christopher, ja t'a asi presadím! O čom to s Matejom vkuze rozprávate?

M.V.: O spoločnom živote :)

Dejepis

Prof. Kočíšová: Ty robíš dneska v Kauflande?

J.Z.: Áno.

Prof. Kočíšová: Tak sa zaši tam dakde do krabice a uč sa :)

Prof. Kočíšová: Heslo HSĽS bolo „za jednotu kresťanov“.

M.V.: My še tim v Plavniči riadzime, bo mame za Jednotou kostol :D

Ruština

Prof. Holovaščenko: Aký štýl obliekania uprednostňujete?

F.B.: Strašný borec! :D

(Hodina v biologickej učebni)

Prof. Holovaščenko: František, čo robíte s tým mikroskopom?

F.A.: Hľadám svoje vedomosti :)

Prof. Holovaščenko: Ako často chodíte do kina?

Ch.R.: Tak raz do roka...

Prof. Holovaščenko: Po rusky!

Ch.R.: Ehmmm...ja ne chožu v kino.:D

Prof. Holovaščenko: František, kakája dolžna byť devočka vašej mečty? (Aké by malo byť vaše dievča?)

F.A.: Ja chaču sabaku :D (Ja chcem psa)

Ch.R.: Kde som skončil?

Prof. Holovaščenko: Ešte ste nezáčali :)

Informatika

V.K.: (HENI) Šak id' het!

Prof. Kuruc: Nejdeme! :D

Matematika

Prof. Gnebus: Nedá sa.

M.V.: Mne sa to na písomke podarilo. Preto som dostal číry :D

Prof. Gnebus: Takže musíš všetko nakresliť teraz. Raz, dva, tri...

M.V.: ...koza mala vši! :D

(typ počítania pravdepodobnosti – výber)

M.V.: Co, Bieber? Ale Bieber není zlý. Tote nove pesničky še całkem dajú. Pasaže, dze nešpiva, sú dobré.:D

Chcete študovať
jednoodborovú?

žurnalistiku
história
angličtinu
slovenčinu
religionistiku

germanistiku
psychológiu
filozofiu
politológiu

Alebo kombináciu
dvoch odborov?

slovenčina
politológia
germanistika
angličtina

univerzitná knižnica

Prípadne učiteľstvo?

histórie
nemčiny
slovenčiny

náboženstva
angličtiny
filozofie

CHCETE ZÁROVEŇ ŠTUDOVАŤ NA
2. NAJLEPŠЕJ FILOZOFICKEJ
FAKULTE V SR
PODĽA ARRA V ROKU 2015?

Kliknite na: www.ff.ku.sk

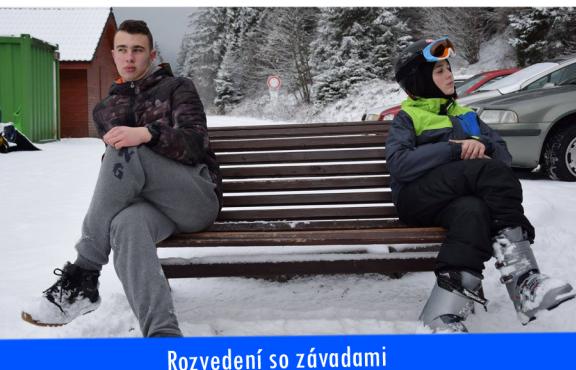
Dlhá cesta

Ponorení do hladiny alfa...

Matematická špička (nosa)

Rozvedení so závadami

Stajling musí byť!

Štvrtáčky sa nám zrazili v práčke

Pamätajte na ústnu hygienu!

Borko - náš krásavec

Darčekyýýý!